

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 14.3.2018
COM(2018) 139 final

2018/0066 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (kodifikation)

BEGRUNDELSE

1. I forbindelse med Borgernes Europa lægger Kommissionen stor vægt på at forenkle EU-lovgivningen for at gøre den klarere og lettere tilgængelig for almindelige borgere, således at de får nye muligheder og kan udnytte de specifikke rettigheder, som EU-lovgivningen giver dem.

Dette mål kan ikke nås, så længe en lang række bestemmelser, som er blevet ændret gentagne gange, ofte ganske væsentligt, stadig ikke er samlet, men skal findes dels i den oprindelige retsakt, dels i senere ændringsretsakter. Det er således nødvendigt at foretage omfattende undersøgelser af mange forskellige dokumenter, der skal sammenholdes, før det kan fastslås, hvilke regler der gælder.

Som følge heraf er det af afgørende betydning, at bestemmelser, der ofte er blevet ændret, kodificeres, hvis EU-lovgivningen skal være klar og gennemsigtig.

2. Den 1. april 1987 besluttede Kommissionen¹ derfor at pålægge sine medarbejdere at kodificere alle retsakter senest efter den tiende ændring af dem, idet den understregede, at dette er et minimumskrav, og at tjenestegrenene skal bestræbe sig på at kodificere de tekster, de er ansvarlige for, med endnu kortere mellemrum for at sikre, at EU-reglerne er klare og lette at forstå.
3. Dette blev bekræftet i formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Edinburgh (december 1992)², hvori det understreges, at en kodifikation er vigtig, fordi den giver sikkerhed med hensyn til, hvilke retsforskrifter der gælder vedrørende et bestemt spørgsmål på et bestemt tidspunkt.

Kodifikationen skal foretages under fuldstændig overholdelse af den normale procedure for vedtagelse af Unionens retsakter.

Eftersom der ved kodifikation ikke må foretages nogen ændringer af indholdet i de kodificerede retsakter, har Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i en interinstitutionel aftale af 20. december 1994 fastsat, at der kan anvendes en hasteprocedure til hurtig vedtagelse af de kodificerede retsakter.

4. Formålet med dette forslag er at foretage en kodifikation af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav³. Den nye forordning træder i stedet for de forskellige retsakter, som er indarbejdet i den⁴; forslaget ændrer ikke indholdet af de retsakter, der kodificeres, men er blot en sammenskrivning af dem, og der foretages kun de formelle ændringer, der er nødvendige af hensyn til selve kodifikationen.
5. Forslaget til kodifikation er udarbejdet på grundlag af en foreløbig konsolidering på 24 officielle sprog af forordning (EF) nr. 539/2001 og retsakterne om ændring heraf, som er foretaget af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer ved hjælp af et edb-system. Hvor artiklerne har fået nye numre, vises sammenhængen mellem de gamle og de nye numre i en tabel i bilag IV til den kodificerede forordning.

¹ KOM(87) 868 PV.

² Se bilag 3 til del A i konklusionerne.

³ Opført i lovgivningsprogrammet for 2017.

⁴ Se bilag III til dette forslag.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (kodifikation)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om ☒ Den Europæiske Unions funktionsmåde ☒, særlig artikel ☒ 77, stk. 2, litra a) ☒,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

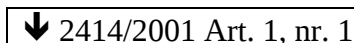
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁵,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

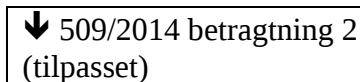
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 539/2001⁶ er blevet ændret væsentligt flere gange⁷. Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

- (2) Denne forordning indebærer en fuldstændig harmonisering for så vidt angår de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav.

- (3) Fastlæggelsen af de tredjelande, hvis statsborgere er omfattet af eller fritaget for visumpligt, bør foretages på baggrund af en velovervejet individuel vurdering ☒ på grundlag af en række kriterier ☒. Denne vurdering bør foretages regelmæssigt og kan give anledning til lovgivningsmæssige forslag om ændring af bilag ☒ I og II ☒ til ☒ nærværende ☒ forordning, uden at dette berører muligheden for at foretage

⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1).

⁷ Se bilag III.

landespecifikke ændringer af bilagene under særlige omstændigheder, f.eks. som resultat af en visumliberaliseringsproces eller som den yderste konsekvens af en midlertidig suspension af en visumfritagelse.

↓ 509/2014 betragtning 3

- (4) S sammensætningen af listerne over tredjelande i bilag I og II bør være i overensstemmelse med kriterierne i nærværende forordning. Nogle tredjelande, for hvilke situationen har ændret sig med hensyn til disse kriterier, bør overføres fra det ene bilag til det andet.

↓ 509/2014 betragtning 8

- (5) Udviklingen i folkeretten, der medfører ændringer i status eller benævnelse for visse stater eller enheder, bør afspejles i bilag I og II.

↓ 539/2001 betragtning 6
(tilpasset)

- (6) Da den frie bevægelighed for statsborgere fra Island, Liechtenstein og Norge er sikret i medfør af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, ☒ bør ☒ disse lande ikke ☒ opføres ☒ på listen ☒ over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget fra visumpligt ☒.

↓ 453/2003 betragtning 3
(tilpasset)

- (7) Da aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Schweiz på den anden side om fri bevægelighed for personer indeholder bestemmelser om, at statsborgere fra Schweiz og fra medlemsstaterne er fritaget for visumpligt, ☒ bør ☒ Schweiz ikke ☒ opføres på listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget fra visumpligt ☒.

↓ 539/2001 betragtning 7
(tilpasset)

- (8) For statsløse og konventionsflygtninge skal beslutningen om visumpligt eller visumfritagelse med forbehold af de forpligtelser, der følger af internationale aftaler, som medlemsstaterne har undertegnet, navnlig den europæiske overenskomst om ophævelse af visumtvang for flygtninge undertegnet den 20. april 1959 i Strasbourg, træffes på grundlag af det tredjeland, hvor disse personer har bopæl, og som har udstedt deres rejsedokumenter. I betragtning af forskellene mellem medlemsstaternes lovgivning om statsløse og konventionsflygtninge ☒ bør ☒ medlemsstaterne dog, hvis det tredjeland, hvor disse persongrupper har bopæl, og som har udstedt deres rejsedokumenter, er et af de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget fra visumpligt, ☒ kunne ☒ afgøre, om disse personer ☒ bør fritages fra ☒ visumpligt.

↓ 1932/2006 betragtning 7
(tilpasset)

- (9) ☒ I overensstemmelse med ☒ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006⁸ ☒ bør der fastsættes en ☒ fritagelse for visumpligt for indehavere af en tilladelse til ☒ lokal ☒ grænsetrafik.
-

↓ 1932/2006 betragtning 5
(tilpasset)

- (10) Medlemsstaterne ☒ bør kunne ☒ fastsætte undtagelser fra visumpligten for indehavere af visse andre pas end almindelige pas.
-

↓ 539/2001 betragtning 8
(tilpasset)

- (11) I særlige tilfælde, der berettiger til en særordning på visumområdet, ☒ bør ☒ medlemsstaterne ☒ kunne ☒ fritage visse personkategorier for visumpligten eller omvendt pålægge dem visumpligt, bl.a. i overensstemmelse med folkeretten eller sædvane.
-

↓ 1932/2006 betragtning 6
(tilpasset)

- (12) Medlemsstaterne ☒ bør have ☒ mulighed for at fritage konventionsflygtninge, alle statsløse, det vil sige både dem, der falder ind under konventionen om statsløse personers retsstilling af 28. september 1954, og dem, der ikke gør, og skoleelever, der deltager i en skolerejse, ☒ for visumpligt ☒ når disse personkategorier har bopæl i et tredjeland ☒, der er opført på listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget ☒ for visumpligt.
-

↓ 1932/2006 betragtning 8
(tilpasset)

- (13) Ordningerne for mulighederne for undtagelser fra visumpligten bør fuldt ud afspejle de faktiske forhold. Visse medlemsstater fritager statsborgere fra ☒ de ☒ tredjelande, der er ☒ opført på listen over tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, når de er ☒ medlemmer af de væbnede styrker og rejser inden for rammerne af Den Nordatlantiske Traktats Organisation (NATO) eller Partnerskab for Fred, for visumpligt. Af retssikkerhedsmæssige årsager bør der i ☒ denne ☒ forordning henvises til disse fritagelser, som er baseret på internationale forpligtelser, der ligger uden for ☒ EU-retten ☒ område.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengen-konventionen (EUT L 405 af 30.12.2006, p.1).

↓ 1289/2013 betragtning 3

- (14) Fuld visumgensidighed er et mål, som Unionen bør forfølge proaktivt i sine forbindelser med tredjelande, idet dette bidrager til at gøre Unionens eksterne politik mere troværdig og konsekvent.
-

↓ 539/2001 betragtning 5,
1289/2013 betragtning 1 (tilpasset)

- (15) Der bør ☒ være ☒ en ☒ unionsmekanisme ☒ for iværksættelse af gensidighedsprincippet for det tilfælde, at et af de tredjelande, der er opført på listen ☒ over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget fra visumpligt ☒, beslutter at indføre visumpligt for statsborgere fra en eller flere medlemsstater. Denne mekanisme ☒ bør ☒ give Unionen mulighed for at reagere solidarisk, hvis et ☒ sådant ☒ tredjeland indfører visumpligt for mindst én medlemsstats statsborgere.
-

↓ 1289/2013 betragtning 2
(tilpasset)

- (16) Når der modtages en meddelelse fra en medlemsstat om, at et tredjeland, der er opført på listen ☒ over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget fra visumpligt ☒, har indført visumpligt for den pågældende medlemsstats statsborgere, bør alle medlemsstaterne reagere i fællesskab og dermed fremkomme med en EU-reaktion på en situation, der berører Unionen som helhed og behandler dens statsborgere forskelligt.
-

↓ 1289/2013 betragtning 11
(tilpasset)

- (17) For at sikre en passende inddragelse af Europa-Parlamentet og Rådet i anden fase af anvendelsen af gensidighedsmekanismen og i betragtning af den særligt følsomme politiske karakter af suspensionen af visumfritagelsen for alle statsborgere fra et tredjeland, der er opført på listen ☒ over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget fra visumpligt, ☒ og de horisontale virkninger for medlemsstaterne, de associerede Schengenlande og Unionen selv, navnlig for så vidt angår deres eksterne forbindelser og Schengenområdet generelle funktionsmåde, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen ☒ i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ☒ for så vidt angår visse elementer i gensidighedsmekanismen. At tillægge sådanne beføjelser til Kommissionen tager hensyn til behovet for en politisk drøftelse af Unionens visumpolitik i Schengenområdet. Det afspejler også behovet for at sikre ☒ tilstrækkelig ☒ gennemsigtighed og retssikkerhed i forbindelse med anvendelsen af gensidighedsmekanismen på alle statsborgere fra det pågældende tredjeland, navnlig ved hjælp af den tilsvarende midlertidige ændring af bilag II til denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau ☒, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016

om bedre lovgivning⁹. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter. <X>

↓ 1289/2013 betragtning 4
(tilpasset)

- (18) Denne forordning bør etablere en mekanisme til midlertidig suspension af visumfritagelsen for et tredjeland, der er opført på listen <X> over de tredjelands statsborgere er fritaget fra visumpligt <X> ("suspensionsmekanismen"), i en nødsituation, hvor der er behov for en hurtig reaktion for at løse de vanskeligheder, som mindst én medlemsstat står overfor, idet der tages højde for denne nødsituations overordnede følger for Unionen som helhed.
-

↓ 1289/2013 betragtning 12
(tilpasset)

- (19) For at sikre en effektiv anvendelse af suspensionsmekanismen og af visse bestemmelser vedrørende <X> gensidighedsmekanismen <X> og navnlig for at åbne mulighed for, at der i passende omfang tages hensyn til alle relevante faktorer og mulige virkninger af anvendelsen af <X> disse mekanismer <X> bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til fastlæggelse af, hvilke kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland, der skal være omfattet af en midlertidig suspension af visumfritagelsen inden for rammerne af gensidighedsmekanismen og af den tilsvarende varighed af denne suspension samt beføjelser til at gennemføre suspensionsmekanismen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁰. Undersøgellesproceduren bør anvendes i forbindelse med vedtagelsen af sådanne gennemførelsesretsakter.
-

↓ 1289/2013 betragtning 7
(tilpasset)

- (20) Det er nødvendigt at undgå og imødegå enhver form for misbrug som følge af <X> en <X> visumfritagelse for kortvarige ophold for statsborgere fra et tredjeland, hvis de udgør en trussel for den berørte medlemsstats offentlige orden ("ordre public") og indre sikkerhed.

⁹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

↓ 2017/371 betragtning 2
(tilpasset)

- (21) Suspensionsmekanismen bør gøre det ☒ muligt ☐ for medlemsstaterne, at meddele forhold, der fører til en eventuel suspension, og give Kommissionen mulighed for at udløse suspensionsmekanismen på eget initiativ.
-

↓ 2017/371 betragtning 3
(tilpasset)

- (22) Anvendelse af suspensionsmekanismen bør navnlig lettes ved at forkorte referenceperioder og frister, hvilket giver mulighed for en hurtig procedure, og de mulige grunde til suspension ☒ bør ☐ omfatte en svækkelse af samarbejdet om tilbagetagelse samt en væsentlig stigning i risiciene for den offentlige orden eller den indre sikkerhed i medlemsstaterne. En sådan svækkelse af samarbejdet bør omfatte tilfælde, hvor der er en væsentlig stigning i andelen af afslag på anmodninger om tilbagetagelse, herunder af tredjelandstatsborgere der har passeret gennem det pågældende tredjeland, hvor en tilbagetageftale indgået mellem Unionen eller en medlemsstat og det pågældende tredjeland fastsætter en sådan tilbagetageftaleforpligtelse. Kommissionen bør også kunne udløse suspensionsmekanismen i tilfælde ☒ af, at ☐ tredjelandet ikke samarbejder om tilbagetagelse, særlig når der er indgået en aftale om tilbagetagelse mellem tredjelandet og Unionen.
-

↓ 2017/371 betragtning 4

- (23) Med henblik på suspensionsmekanismen betyder en væsentlig stigning en stigning, som overskrider tærsklen på 50 %. Det kan også betyde en lavere stigning, hvis Kommissionen skønner det relevant i det specifikke tilfælde, som meddeles af den berørte medlemsstat.
-

↓ 2017/371 betragtning 5

- (24) Med henblik på suspensionsmekanismen betyder en lav anerkendelsesprocent en anerkendelsesprocent for asylansøgninger på omkring 3 eller 4 %. Det kan også betyde en højere anerkendelsesprocent, hvis Kommissionen skønner det relevant i det specifikke tilfælde, som meddeles af den berørte medlemsstat.
-

↓ 2017/371 betragtning 6

- (25) Det er nødvendigt at undgå og imødegå enhver form for misbrug af visumfritagelse, hvis det fører til øget migrationspres som følge af f.eks. en stigning i antallet af ubegrundede asylansøgninger, også hvis det fører til ubegrundede ansøgninger om opholdstilladelse.
-

↓ 2017/371 betragtning 7

- (26) Med henblik på at sikre, at de specifikke krav, som blev anvendt ved vurderingen af hensigtsmæssigheden af en visumfritagelse, indrømmet som resultat af en vellykket

afslutning af en visumliberaliseringsdialog, fortsat opfyldes på sigt, bør Kommissionen overvåge situationen i de pågældende tredjelande. Kommissionen bør navnlig være opmærksom på menneskerettighedssituationen i de pågældende tredjelande.

↓ 2017/371 betragtning 8
(tilpasset)

- (27) Kommissionen bør med regelmæssige mellemrum og mindst en gang om året aflægge rapport til Europa-Parlamentet og ☒ til ☒ Rådet i en periode på syv år efter ikrafttrædelsen af visumliberaliseringen for ☒ et bestemt ☒ tredjeland, og derefter når Kommissionen finder det nødvendigt, eller efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller ☒ fra ☒ Rådet.
-

↓ 2017/371 betragtning 9

- (28) Kommissionen bør, inden den træffer afgørelse om midlertidigt at suspendere visumfritagelsen for et tredjeland statsborgere, tage hensyn til menneskerettighedssituationen i det pågældende tredjeland og de mulige konsekvenser af en suspension af visumfritagelsen for denne situation.
-

↓ 2017/371 betragtning 11

- (29) Suspension af visumfritagelsen ved en gennemførelsesretsakt bør omfatte visse kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland med henvisning til de relevante typer af rejsedokumenter og, hvor det er relevant, til yderligere kriterier, såsom personer, der for første gang rejser til medlemsstaternes område. Gennemførelsesretsakten bør fastlægge de kategorier af statsborgere, for hvem suspensionen bør gælde, idet der tages hensyn til de særlige forhold, som en eller flere medlemsstater har meddelt, eller som Kommissionen har aflagt rapport om, og proportionalitetsprincippet.
-

↓ 2017/371 betragtning 12
(tilpasset)

- (30) For at sikre en passende inddragelse af Europa-Parlamentet og Rådet i gennemførelsen af suspensionsmekanismen under hensyn til den politisk følsomme karakter af en suspension af en visumfritagelse for alle statsborgere fra et tredjeland, der er opført på listen ☒ over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget fra visumpligt ☒, og de horisontale virkninger for medlemsstaterne og Unionen selv, navnlig for så vidt angår deres eksterne forbindelser og Schengenområdet generelle funktionsmåde, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen for så vidt angår den midlertidige suspension af visumfritagelsen for de pågældende tredjelandes statsborgere.

↓ 539/2001 betragtning 9
(tilpasset)

- (31) For at sikre, at ☒ visaordningen ☒ bliver gennemsigtig, og at de berørte personer modtager oplysninger, ☒ bør ☒ medlemsstaterne meddele Kommissionen ☒ og de øvrige medlemsstater ☒, hvilke foranstaltninger de træffer inden for rammerne af denne forordning. Disse oplysninger skal af samme grund ligeledes offentliggøres i *Den Europæiske ☒ Unions ☒ Tidende*.
-

↓ 539/2001 betragtning 10
(tilpasset)

- (32) Betingelserne for indrejse på medlemsstaternes område eller udstedelse af visa ☒ bør ikke ☒ berøre de gældende regler for ☒ anerkendelsen ☒ af rejsedokumenters gyldighed.
-

↓ 539/2001 betragtning 11
(tilpasset)

- (33) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i artikel 5 ☒ i Traktaten om Den Europæiske Union ☒ er det, for at sikre ☒, at den fælles visumpolitik fungerer effektivt, ☒ nødvendigt og hensigtsmæssigt at vedtage en forordning for at fastlægge listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav.
-

↓ 1289/2013 betragtning 10
(tilpasset)

- (34) Denne forordning bør ikke berøre anvendelsen af de internationale aftaler, der er indgået af Det Europæiske Fællesskab inden ☒ ikrafttrædelsen af ☒ forordning ☒ (EF) nr. 539/2001 ☒, og som indebærer, at det er nødvendigt at fravige den fælles ☒ visumpolitik ☒, samtidig med at der tages hensyn til Den Europæiske Unions Domstols retspraksis.
-

↓ 509/2014 betragtning 9
(tilpasset)

- (35) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af ☒ de ☒ bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹¹,

¹¹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

☒ der ☒ henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF¹².

↓ 509/2014 betragtning 10
(tilpasset)

- (36) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹³, ☒ der ☒ henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B og C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF¹⁴.

↓ 509/2014 betragtning 11
(tilpasset)

- (37) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om ☒ Det Schweiziske Forbunds ☒ associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁵, ☒ der ☒ henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B og C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU¹⁶.

↓ 509/2014 betragtning 12

- (38) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF¹⁷; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

¹² Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

¹³ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

¹⁴ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

¹⁵ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

¹⁶ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

¹⁷ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

↓ 509/2014 betragtning 13

- (39) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF¹⁸; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland —
-

↓ 539/2001

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

↓ 509/2014 Art. 1, nr. 1

Artikel 1

Denne forordning fastlægger de tredjelande, hvis statsborgere er henholdsvis omfattet af og fritaget for visumpligt, baseret på en individuel vurdering under anvendelse af forskellige kriterier, der bl.a. vedrører ulovlig indvandring, offentlig orden og sikkerhed, økonomiske fordele, navnlig med hensyn til turisme og udenrigshandel, Unionens eksterne forbindelser med de pågældende tredjelande, herunder navnlig hensynet til menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, samt konsekvenserne af regional sammenhæng og gensidighed.

↓ 610/2013 Art. 4, nr. 2

Artikel 2

Ved anvendelsen af denne forordning forstås ved »visum«, et visum som defineret i artikel 2, nr. 2), litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009¹⁹.

↓ 539/2001

Artikel 3

1. Statsborgere fra tredjelande, der er opført på listen i bilag I, skal være i besiddelse af visum, når de passerer medlemsstaternes ydre grænser.

↓ Berigtigelse, EUT L 29 af 3.2.2007, s. 10

2. Med forbehold af de forpligtelser, som følger af den europæiske overenskomst om ophævelse af visumpligt for flygtninge, der blev undertegnet i Strasbourg den 20. april 1959, skal konventionsflygtninge og statsløse være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, hvis det tredjeland, hvor de har deres bopæl, og som har

¹⁸ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

udstedt deres rejsedokument, er et tredjeland, der er opført på listen i bilag I til denne forordning.

↓ 539/2001
→₁ 610/2013 Art. 4, nr. 1

Artikel 4

1. →₁ Statsborgere fra tredjelande, der er opført på listen i bilag II, er fritaget for det i artikel 3, stk. 1, omhandlede krav i forbindelse med ophold på højst 90 dage inden for en periode på 180 dage. ←

↓ Berigtigelse, EUT L 29 af
3.2.2007, s. 10 (tilpasset)

2. Desuden er følgende fritaget for visumpligt:

- a) statsborgere i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I til denne forordning, ☒ når disse ☒ er indehavere af en tilladelse til lokal grænsetrafik, der er udstedt af medlemsstaterne i henhold til forordning (EF) nr. 1931/2006, ☒ og de ☒ udøver deres ret inden for ordningen for lokal grænsetrafik
 - b) skoleelever, som er statsborgere i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I ☒ til nærværende forordning ☒, ☒ når disse skoleelever ☒ har bopæl i en medlemsstat, der anvender Rådets afgørelse 94/795/RIA²⁰, ☒ og ☒ deltager i en organiseret skolerejse og ledsages af en lærer fra institutionen
 - c) konventionsflygtninge og statsløse og andre personer uden noget statsborgerskab, som har bopæl i en medlemsstat, og som er indehavere af et rejsedokument, der er udstedt af denne medlemsstat.
-

↓ 539/2001 (tilpasset)

Artikel 5

Statsborgere fra nye tredjelande, der er opstået af ☒ tredjelande ☒, som er opført på listerne i bilag I og II, er underlagt kravene i henholdsvis artikel 3 og 4, indtil Rådet træffer anden afgørelse efter proceduren i den relevante artikel i traktaten ☒ om Den Europæiske Unions funktionsmåde ☒.

²⁰

Rådets afgørelse 94/795/RIA af 30. november 1994 om en fælles aktion vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende rejselempelser for skoleelever fra tredjelande med bopæl i en medlemsstat (EFT L 327 af 19.12.1994, s. 1).

↓ 1289/2013 Art. 1, nr. 3, litra a)
(tilpasset)

1. En medlemsstat kan fastsætte undtagelser fra visumplikten i artikel 3 eller fra visumfritagelsen i artikel 4 for:

- a) indehavere af diplomatpas, tjenestepas/officielle pas eller særlige pas
 - b) medlemmer af besætningen inden for civil luftfart og skibsfart i forbindelse med udførelsen af deres opgaver
 - c) medlemmer af besætningen inden for civil skibsfart, når de har landlov og er i besiddelse af identitetspapirer for søfarende udstedt i henhold til Den Internationale Arbejdsorganisations konvention nr. 108 af 13. maj 1958 eller nr. 185 af 16. juni 2003 eller Den Internationale Søfartsorganisations konvention om lettelse af international samfærdsel ad søvejen af 9. april 1965
 - d) besætning og deltagere i nødhjælps- eller redningsaktioner i ☒ tilfælde af en ☒ katastrofe ☒ eller et ☒ ulykkestilfælde
 - e) civil besætning på skibe på internationale indre vandveje
 - f) indehavere af rejsedokumenter, der udstedes af mellemstatslige internationale organisationer, som mindst én medlemsstat er medlem af, eller af andre enheder, som den berørte medlemsstat har anerkendt som værende underlagt international ret, til ansatte i disse organisationer eller enheder.
-

↓ Berigtigelse, EUT L 29 af
3.2.2007, s. 10

2. En medlemsstat kan fritage følgende for visumpligt:

- a) skoleelever, som er statsborgere i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I, og som har bopæl i et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, eller i Schweiz eller Liechtenstein, når disse skoleelever deltager i en organiseret skolerejse og ledsages af en lærer fra institutionen
 - b) konventionsflygtninge og statsløse, hvis det tredjeland, hvor de har deres bopæl, og som har udstedt deres rejsedokument, er et af de tredjelande, der er opført på listen i bilag II
 - c) medlemmer af de væbnede styrker, der rejser inden for rammerne af NATO eller Partnerskab for Fred og er indehavere af de identitetskort og marchordrer, som er omhandlet i overenskomsten af 19. juni 1951 mellem deltagerne i Den Nordatlantiske Traktats Organisation vedrørende status for deres styrker
-

↓ 1289/2013 Art. 1, nr. 3, litra b)

- d) konventionsflygtninge og statsløse og andre personer uden noget statsborgerskab, som har ophold i Det Forenede Kongerige eller Irland, og som er indehavere af et af Det Forenede Kongerige eller Irland udstedt rejsedokument, der anerkendes af den berørte medlemsstat, med forbehold af kravene i den europæiske overenskomst om ophævelse af visumtvang for flygtninge undertegnet den 20. april 1959 i Strasbourg.

3. En medlemsstat kan fravige visumfritagelsen i artikel 4 for personer, der udøver lønnet beskæftigelse under opholdet.

Artikel 7

Hvis et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, anvender visumpligt over for mindst én medlemsstats statsborgere, finder følgende bestemmelser anvendelse:

- a) Senest 30 dage efter, at det pågældende tredjeland har indført visumpligt, giver den berørte medlemsstat Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen skriftlig meddelelse herom.

Denne meddelelse ☒ skal ☒:

- i) angive datoen for gennemførelsen af visumpligten, og hvilke typer rejsedokumenter og visa der er omfattet
- ii) omfatte en detaljeret beskrivelse af de foreløbige foranstaltninger, som den berørte medlemsstat har truffet med henblik på at sikre visumfri rejse mellem medlemsstaten og det pågældende tredjeland, og alle relevante oplysninger

Oplysninger om denne meddelelse offentliggøres straks af Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende*, med oplysninger om datoen for gennemførelsen af visumpligten, og hvilke typer rejsedokumenter og visa der er omfattet.

Hvis tredjelandet beslutter at ophæve visumpligten inden udløbet af den i første afsnit i dette litra nævnte frist, gives meddelelsen ikke, eller den trækkes tilbage, og oplysningerne offentliggøres ikke.

- b) Kommissionen tager umiddelbart efter datoen for offentliggørelsen, jf. litra a), tredje afsnit, og i samråd med den berørte medlemsstat kontakt til det pågældende tredjelandets myndigheder, navnlig på det politiske, økonomiske og handelsmæssige område, med henblik på at genindføre eller indføre visumfri rejse og oplyser straks Europa-Parlamentet og Rådet om disse kontakter.
- c) Hvis tredjelandet ikke senest ☒ inden for ☒ 90 dage efter datoen for offentliggørelsen, jf. litra a), tredje afsnit, har ophævet visumpligten på trods af alle de kontakter, der er taget i overensstemmelse med litra b), kan den berørte medlemsstat anmode Kommissionen om at suspendere visumfritagelsen for visse kategorier af det pågældende tredjelandets statsborgere. Hvis en medlemsstat fremsætter en sådan anmodning, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet herom.
- d) Når Kommissionen overvejer de videre skridt i overensstemmelse med litra e), f) eller h), tager den højde for resultaterne af den berørte medlemsstats foranstaltninger med henblik på at sikre visumfri rejse mellem medlemsstaten og det pågældende tredjeland, de i litra b) omhandlede kontakter og konsekvenserne af suspensionen af visumfritagelsen for Unionens og dens medlemsstats eksterne forbindelser med det pågældende tredjeland.

e) Hvis det pågældende tredjeland ikke har ophævet visumplikten, skal Kommissionen senest ☒ inden for ☒ seks måneder efter datoen for offentliggørelsen, jf. litra a), tredje afsnit, og derefter mindst hver sjette måned inden for en samlet periode, der ikke må overskride den dato, hvor den delegerede retsakt, der er omhandlet i litra f), træder i kraft, eller der gøres indsigelse mod den:

i) efter anmodning fra den berørte medlemsstat eller på dens eget initiativ, vedtage en gennemførelsesretsakt, der midlertidigt suspenderer visumfritagelsen for visse kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland i en periode på op til seks måneder. Denne gennemførelsesretsakt fastsætter en dato inden for 90 dage efter ikrafttrædelsen, hvor suspensionen af visumfritagelsen skal træde i kraft, under hensyntagen til de tilgængelige ressourcer på medlemsstaternes konsulater. Ved vedtagelse af efterfølgende gennemførelsesretsakter kan Kommissionen forlænge denne suspension med yderligere perioder på op til seks måneder, og den kan ændre de kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland, for hvilke visumfritagelsen er suspenderet.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 11, stk. 2. Med forbehold af anvendelsen af artikel 6 skal alle de kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland, der er omhandlet i gennemførelsesretsakten, i de perioder, hvor denne suspension finder anvendelse, være i besiddelse af et visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, eller

ii) forelægge udvalget i artikel 11, stk. 1, en rapport med en vurdering af situationen og begrundelsen for, ☒ at ☒ den besluttede ikke at suspendere visumfritagelsen, og underrette Europa-Parlamentet og Rådet herom.

Kommissionen tager hensyn til alle relevante faktorer, såsom de i litra d) nævnte, i denne rapport. Europa-Parlamentet og Rådet kan have en politisk drøftelse på grundlag af disse rapporter.

f) Hvis det pågældende tredjeland ikke senest ☒ inden for ☒ 24 måneder efter datoen for offentliggørelsen, jf. litra a), tredje afsnit, har ophævet visumplikten, vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 10, der i en periode på 12 måneder midlertidigt suspenderer ☒ visumfritagelsen for ☒ statsborgere fra det pågældende tredjeland. Den delegerede retsakt skal fastsætte en dato inden for 90 dage efter dens ikrafttræden, hvor suspensionen af ☒ visumfritagelsen ☒ skal træde i kraft, under hensyntagen til de tilgængelige ressourcer på medlemsstaternes konsulater, og ændre bilag II i overensstemmelse hermed. Denne ændring skal foretages ved, at der ved siden af navnet på det pågældende tredjeland indsættes en fodnote, der angiver, at visumfritagelsen er suspenderet for det pågældende tredjeland, og fastsætter varigheden af denne suspension.

Fra den dato, hvor suspensionen af ☒ visumfritagelsen ☒ for statsborgere fra det pågældende tredjeland træder i kraft, eller hvor der er gjort indsigelse mod den delegerede retsakt i henhold til artikel 10, stk. 5, udløber eventuelle gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til litra e) for så vidt angår dette tredjeland.

Såfremt Kommissionen forelægger et lovgivningsforslag som omhandlet i litra h), forlænges suspensionsperioden ☒ af visumfritagelsen, nævnt ☒ i første afsnit i

nærværende litra, med seks måneder. Den i nævnte afsnit omhandlede fodnote ændres i overensstemmelse hermed.

Med forbehold af anvendelsen af artikel 6 skal de statsborgere fra det pågældende tredjeland, der er omfattet af den delegerede retsakt, i de perioder, hvor denne suspension finder anvendelse, være i besiddelse af et visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser.

- g) Eventuelle efterfølgende meddelelser fra en anden medlemsstat i medfør af litra a) vedrørende samme tredjeland i løbet af anvendelsesperioden for foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til litra e) eller f), for så vidt angår det pågældende tredjeland, sammenlægges med de igangværende procedurer, uden at fristerne eller perioderne i nævnte litraer forlænges.
- h) Hvis det pågældende tredjeland ikke har ophævet visumplikten senest $\boxtimes$ inden for $\boxtimes$ seks måneder efter datoen for den i litra f) omhandlede delegerede retsakts ikrafttræden, kan Kommissionen forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning med henblik på at overføre henvisningen til tredjelandet fra bilag II til bilag I.
- i) Procedurene i litra e), f) og h) berører ikke Kommissionens ret til på ethvert tidspunkt at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning med henblik på at overføre henvisningen til det pågældende tredjeland fra bilag II til bilag I.
- j) Såfremt det pågældende tredjeland ophæver visumplikten, giver den berørte medlemsstat omgående Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen meddelelse herom. Kommissionen offentliggør straks meddelelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Eventuelle gennemførelsesretsakter eller delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til litra e) eller f) vedrørende det pågældende tredjeland udløber syv dage efter offentliggørelsen som omhandlet i første afsnit i nærværende litra. Hvis det pågældende tredjeland har indført visumpligt over for to eller flere medlemsstats statsborgere, udløber gennemførelsesretsakterne eller de delegerede retsakter vedrørende dette tredjeland syv dage efter offentliggørelsen af meddelelsen vedrørende den sidst berørte medlemsstat, hvis statsborgere var pålagt visumpligt af det pågældende tredjeland. Den i litra f), første afsnit, nævnte fodnote slettes ved udløbet af den pågældende delegerede retsakt. Kommissionen offentliggør straks oplysningerne om $\boxtimes$ dens $\boxtimes$ udløb i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Såfremt det pågældende tredjeland ophæver visumplikten, uden at den pågældende medlemsstat meddeler dette i overensstemmelse med første afsnit i nærværende litra, sørger Kommissionen på eget initiativ for straks at foretage den offentliggørelse, der er omhandlet i nævnte afsnit, og andet afsnit i nærværende litra finder anvendelse.

↓ 2017/371 Art. 1, nr. 1 (tilpasset)

Artikel 8

1. Uanset artikel 4, suspenderes visumfritagelsen midlertidigt for statsborgere i et tredjeland opført på listen i bilag II på grundlag af relevante og objektive data i overensstemmelse med nærværende artikel.

2. En medlemsstat kan give Kommissionen meddelelse, hvis den i en periode på to måneder sammenlignet med samme periode i det forudgående år eller med de sidste to måneder, der gik forud for gennemførelsen af visumfritagelsen for statsborgere fra et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, står over for et eller flere af følgende forhold:

- a) en væsentlig stigning i antallet af statsborgere fra det pågældende tredjeland, som nægtes indrejse eller opholder sig på medlemsstatens område uden ☒ at have ret til det ☒
- b) en væsentlig stigning i antallet af asylansøgninger fra statsborgere fra det pågældende tredjeland, for hvilket anerkendelsesprocenten er lav
- c) en svækkelse af samarbejdet om tilbagetagelse med det pågældende tredjeland, der er underbygget af tilstrækkelige data, navnlig en væsentlig stigning i andelen af afslag på medlemsstatens anmodninger om tilbagetagelse til det pågældende tredjeland for så vidt angår tredjelandets egne statsborgere eller, hvis en tilbagetagesaftale indgået mellem Unionen eller denne medlemsstat og det pågældende tredjeland fastsætter dette, for så vidt angår tredjelandstatsborgere, der har passeret gennem tredjelandet
- d) en stigning i risikoen for eller overhængende trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i medlemsstaterne, navnlig en væsentlig stigning i alvorlige strafbare handlinger i relation til statsborgere fra dette tredjeland, der er underbygget af objektive, konkrete og relevante oplysninger og data fra de kompetente myndigheder.

Den i første afsnit nævnte meddelelse skal angive de årsager, der ligger til grund for den, og omfatte relevante data og statistikker samt en detaljeret redegørelse for de foreløbige foranstaltninger, som den berørte medlemsstat har truffet med henblik på at rette op på situationen. Den pågældende medlemsstat kan i sin meddelelse præcisere, hvilke kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland der skal være omfattet af en gennemførelsesretsakt i henhold til stk. 6, litra a), og angive de nærmere årsager hertil. Kommissionen underretter straks Europa-Parlamentet og Rådet om en sådan meddelelse.

3. Hvis Kommissionen, under hensyntagen til ☒ de ☒ relevante data, rapporter og statistikker, har konkrete og pålidelige oplysninger om ☒ at de ☒ forhold, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b), c) eller d), ☒ forekommer ☒ i en eller flere medlemsstater, eller om, at tredjelandet ikke samarbejder om tilbagetagelse, særlig når der er indgået en aftale om tilbagetagelse mellem det pågældende tredjeland og Unionen, ☒ skal Kommissionen straks underrette Europa-Parlamentet og Rådet om sin analyse, og bestemmelserne i stk. 6 finder anvendelse ☒.

☒ Med henblik på første afsnit kan ikke-samarbejde om tilbagetagelse bestå i, ☒ f.eks.:

- afslag på eller undladelse af at behandle anmodninger om tilbagetagelse i tide
- undladelse af i tide at udstede rejsedokumenter til brug for tilbagesendelse inden for de frister, der er fastsat i aftalen om tilbagetagelse, eller afvisning af europæiske rejsedokumenter udstedt efter udløbet af de frister, der er fastsat i aftalen om tilbagetagelse, eller
- ophør eller suspension af aftalen om tilbagetagelse,

4. Kommissionen overvåger den fortsatte ☒ overholdelse ☒ af de specifikke krav, der er baseret på artikel 1, og som blev anvendt ved vurderingen af hensigtsmæssigheden af en visumfritagelse til de tredjelande, hvis statsborgere, når de indrejser på medlemsstaters

område, er blevet indrømmet fritagelse fra visumpligt som følge af en vellykket afslutning af en visumliberaliseringsdialog mellem Unionen og det pågældende tredjeland.

Desuden aflægger Kommissionen med regelmæssige mellemrum og mindst en gang om året rapport til Europa-Parlamentet og til Rådet i en periode på syv år efter datoen for ikrafttrædelsen af visumliberaliseringen for dette tredjeland, og derefter når Kommissionen finder det nødvendigt, eller efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller ☒ fra ☒ Rådet. Rapporten skal fokusere på de tredjelande, for hvilke Kommissionen på grundlag af konkrete og pålidelige oplysninger finder, at visse krav ikke længere ☒ overholdes ☒.

Stk. 6 finder anvendelse, hvis en rapport fra Kommissionen viser, at et eller flere af de specifikke krav ikke længere ☒ overholdes ☒ i forhold til et bestemt tredjeland.

5. Kommissionen undersøger enhver meddelelse i henhold til stk. 2, idet den tager hensyn til ☒ følgende forhold ☒.

- a) om der foreligger en af de situationer, der er ☒ omhandlet ☒ i stk. 2
- b) antallet af medlemsstater, der er berørt af et af de i stk. 2 omhandlede forhold
- c) den overordnede indvirkning af de i stk. 2 omhandlede forhold på migrationssituationen i Unionen, således som den fremgår af data fra medlemsstaterne eller data, som Kommissionen har til rådighed
- d) de rapporter, som er udarbejdet af den europæiske grænse- og kystvagt, Det Europæiske Asylstøttekontor eller Den Europæiske Politienhed (Europol) eller enhver anden EU-institution eller ethvert andet EU-organ, -kontor eller -agentur eller enhver anden international organisation, der har kompetence inden for anliggender, der er omfattet af denne forordning, hvis omstændighederne i det specifikke tilfælde kræver det
- e) de ☒ oplysninger ☒ , som den pågældende medlemsstat måtte have oplyst i sin meddelelse i relation til eventuelle foranstaltninger i henhold til stk. 6, litra a)
- f) det generelle spørgsmål om offentlig orden og den indre sikkerhed i samråd med den berørte medlemsstat.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af sin undersøgelse.

6. Såfremt Kommissionen på grundlag af den i stk. 3 omhandlede analyse, den i stk. 4 omhandlede rapport eller den i stk. 5 omhandlede undersøgelse, og under hensyntagen til konsekvenserne af en suspension af visumfritagelsen for Unionens og dens medlemsstaters eksterne forbindelser med det pågældende tredjeland, idet den i tæt samarbejde med tredjelandet arbejder for at finde alternative langsigtede løsninger, beslutter, at der er behov for tiltag, eller såfremt et simpelt flertal af medlemsstaterne har givet Kommissionen meddelelse om, at der foreligger forhold, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b), c) eller d), finder følgende bestemmelser anvendelse:

- a) Kommissionen ☒ skal ☒ vedtage en gennemførelsesretsakt om midlertidig suspension af visumfritagelsen for statsborgere fra det pågældende tredjeland for en periode på ni måneder. Suspensionen finder anvendelse for visse kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland med henvisning til de relevante typer af rejsedokumenter og eventuelt til yderligere kriterier. Ved fastlæggelsen af de kategorier, som suspensionen skal omfatte, medtager Kommissionen på grundlag af de foreliggende oplysninger tilstrækkeligt brede kategorier til effektivt at bidrage til at håndtere de i stk. 2, 3 og 4 omhandlede forhold i det konkrete tilfælde under

overholdelse af proportionalitetsprincippet. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakten senest en måned efter, at den:

- i) har modtaget den i stk. 2 omhandlede meddelelse
- ii) er blevet bekendt med de i stk. 3 omhandlede oplysninger
- iii) har aflagt den i stk. 4 omhandlede rapport eller
- iv) har modtaget meddelelsen fra et simpelt flertal af medlemsstaterne om, at der foreligger forhold, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b), c) eller d).

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 11, stk. 2. Den fastsætter den dato, hvor suspensionen af visumfritagelsen skal træde i kraft.

I suspensionsperioden indleder Kommissionen en udvidet dialog med det pågældende tredjeland med henblik på at afhjælpe de pågældende forhold.

- b) Hvis de forhold, der er omhandlet i stk. 2, 3 og 4, fortsat består, vedtager Kommissionen senest to måneder inden udløbet af den i nærværende stykkes litra a) omhandlede periode på ni måneder en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 10, som midlertidigt suspenderer anvendelsen af bilag II for en periode på 18 måneder for alle statsborgere fra det pågældende tredjeland. Den delegerede retsakt får virkning fra datoen for udløbet af den i nærværende stykkes litra a) omhandlede gennemførelsesretsakt og ændrer bilag II i overensstemmelse hermed. Denne ændring skal foretages ved, at der ved siden af navnet på det pågældende tredjeland indsættes en fodnote, der angiver, at visumfritagelsen er suspenderet for det pågældende tredjeland, og fastsætter varigheden af denne suspension.

Såfremt Kommissionen har forelagt et lovgivningsmæssigt forslag i henhold til stk. 7, forlænges suspensionsperioden ☒ af visumfritagelsen ☒ i den delegerede retsakt med seks måneder. Fodnoten ændres i overensstemmelse hermed.

Med forbehold af anvendelsen af artikel 6 skal statsborgerne fra det pågældende tredjeland i den periode, hvor suspensionen finder anvendelse, være i besiddelse af et visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser.

En medlemsstat, som i overensstemmelse med artikel 6 fastsætter bestemmelser om nye visumfritagelser for en kategori af statsborgere fra det tredjeland, der er omfattet af retsakten om suspension af visumfritagelsen, meddeler disse foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 12.

7. Inden udgangen af gyldighedsperioden for den delegerede retsakt vedtaget i henhold til stk. 6, litra b), forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport. Rapporten ledsages eventuelt af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning med henblik på at overføre henvisningen til det pågældende tredjeland fra bilag II til bilag I.

8. Hvis Kommissionen har forelagt et lovgivningsmæssigt forslag i henhold til stk. 7, kan den forlænge gyldighedsperioden for gennemførelsesretsakten vedtaget i henhold til stk. 6 for en periode på højst 12 måneder. Afgørelsen om at forlænge gyldighedsperioden for gennemførelsesretsakten vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 11, stk. 2.

Artikel 9

1. Senest den 10. januar 2018 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af effektiviteten af gensidighedsmekanismen i artikel 7, og forelægger om nødvendigt et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning. Europa-Parlamentet og Rådet behandler et sådant forslag efter den almindelige lovgivningsprocedure.

2. Kommissionen forelægger senest den 29. marts 2021 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af effektiviteten af suspensionsmekanismen i artikel 8 og forelægger om nødvendigt et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning. Europa-Parlamentet og Rådet behandler et sådant forslag efter den almindelige lovgivningsprocedure.

Artikel 10

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, litra f), tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 9. januar 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, stk. 6, litra b), tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 28. marts 2017. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

4. Den i artikel 7, litra f), og i artikel 8, stk. 6, litra b), omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

5. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

6. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

7. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, litra f), træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på fire måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

8. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 6, litra b), træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og til Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse.

↓ 1289/2013 Art. 1, nr. 4
(tilpasset)

Artikel 11

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

↓ 539/2001 (tilpasset)

Artikel 12

1. Medlemsstaterne meddeler de øvrige medlemsstater og Kommissionen de foranstaltninger, de har truffet i medfør af artikel 6 inden fem arbejdsdage ☒ fra vedtagelsen af foranstaltningerne ☒.

2. Meddelelserne i stk. 1 offentliggøres af Kommissionen til orientering i *Den Europæiske* ☒ *Unions* ☒ *Tidende*.

Artikel 13

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes beføjelser til at anerkende stater og territoriale enheder samt pas, rejse- og identitetsdokumenter, som udstedes af deres myndigheder.

Artikel 14

↓

Forordning (EF) nr. 539/2001 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV.

↓ 2414/2001 Art. 1, nr. 3 (tilpasset)
--

Artikel 15

Denne forordning træder i kraft på ☒ tyvendedagen ☒ efter offentliggørelsen i *Den Europæiske ☒ Unions ☒ Tidende*.

↓ 539/2001

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand